

Scris de newsreporter pe 10 aprilie 2022, 09:31

Patru lungmetraje cu nominalizari la Gopo care au pornit de la povesti reale

Un adolescent care canta punk, o poveste despre prejudecatile Romaniei cotidiene, un actor care alege sa se retraga la manastire si un tata care merge pana in panzele albe pentru a-si recupera fiul de pe munte. Uneori realitatea este inspiratia pentru filmul de fictiune, iar acesta este cazul a patru lungmetraje cu nominalizari la editia din acest an a Premiilor Gopo, conform Agerpres, citat de stiripesurse.

media-162499505022790500.jpg

Faptele reale au fost doar un punct de plecare pentru film, ca in cazul "Otto Barbarul", au dus la poveste necesara, despre o societate inca intoleranta, ca in "Camp de maci", la povestea unui prieten a carui viata s-a schimbat radical dupa Mineriada din 1990 - "Scara" sau au inspirat un lungmetraj cu un personaj incapatanat, care face tot ce este omeneste posibil, chiar daca finalul nu este fericit - "Tata muta muntii".

"Otto Barbarul", de Ruxandra Ghitescu

Numele lungmetrajului de debut al Ruxandrei Ghitescu este porecla unui tanar care canta punk, subiect al unui reportaj care a fost publicat in Decat o Revista, in 2011. Aici se opreste influenta din viata reala, subliniaza regizoarea, iar scenariul este fictiune.

Ea spune ca a petrecut mult timp cu Octavian Albu, subiectul reportajului. "Am discutat mult despre cultura punk si cum s-a transformat aceasta, cum era el la varsta adolescentei in

comparatie cu varsta de la momentul acela, al intalnirii noastre, cand Octavian avea in jur de 24 de ani deja", declara regizoarea, pentru AGERPRES.

S-a documentat in cluburile mai underground din Bucuresti si a incercat sa petreaca mai mult timp in contextul acesta.

"Naratiunea este fictiva, dar inglobeaza elemente traite de mine si apropiati ai mei la varsta adolescentei. Pentru aceasta parte a filmului, am facut documentare pentru personajul asistentului social precum si pentru procedurile in cazul suicidului", adauga Ruxandra Ghitescu.

O lunga parte a procesului de scriere a fost documentarea printre adolescenti, legata de problemele cu care acestia se confrunta in relatie cu parintii, familia si cu scoala.

Cat despre cel care a inspirat povestea din lungmetraj, regizoarea spune ca "adevaratul Otto nu ar fi baut Cola fiind un convins anticonsumerist, dar Otto din film bea intr-una din secvente".

"Restul constructiei povestii este pur fictionala, fara legatura cu biografia adevaratului Otto, cel din articolul DOR. Am tinut doar sa fie un personaj consecvent in conventia construita in film", subliniaza ea.

La finalul productiei, spune Ruxandra Ghitescu, filmul a incetat sa ii apartina. "A devenit un organism in sine pe care eu il privesc mereu cu mare curiozitate, cateodata critica, alteori intelegatoare. Probabil filmul ar fi cu totul altfel daca l-as face acum, nu mai bun sau mai putin bun, ci doar diferit", marturiseste regizoarea.

"Otto Barbarul" are 13 nominalizari la Premiile Gopo 2022.

"Camp de maci", de Eugen Jebeleanu - o poveste inspirata de o manifestatie homofoba, pentru care Romania a fost amendata la CEDO

Productia, debutul lui Jebeleanu in lungmetraj fictiune, este inspirata de un eveniment din 2013, cand proiectia filmului "The Kids are All Right", de la cinematograful Muzeului Taranului Roman, a fost intrerupta de un grup de persoane care au scandat expresii homofobe si au incercat sa intimideze spectatorii.

"in momentul respectiv nu eram in Romania, eram in Franta, cu studiile de master si am aflat de la distanta. M-a revoltat, m-a indignat, eram neputincios, nu puteam sa reactionez in vreun fel, altul decat sa imi exprim indignarea si revolta", marturiseste Jebeleanu, pentru AGERPRES.

in 2016, scenarista Ioana Moraru si producatoarea Velvet Moraru l-au abordat pe regizor cu propunerea de scenariu. "Am citit scenariul Ioanei (...) si am acceptat sa fac proiectul asta, in primul rand datorita subiectului si pentru ca vorbeste despre o problema importanta, insuficient de adusa in lumina si in dezbatere si in discutiile din mediul social si in educatia din Romania. Si am considerat ca este important sa raspund la genul asta de evenimente, cum au fost opririle acestor proiectii de film, prin a face acest film", spune Jebeleanu.

El marturiseste ca i-a placut si povestea din jurul evenimentului real. "intreaga fictiune se articuleaza in jurul acestui eveniment inspirat din realitate - povestea jandarmului care traieste o viata dubla", afirma regizorul si adauga ca l-a interesat pentru ca este un fapt "simptomatic pentru foarte multi tineri, din pacate, homosexuali din Romania care traiesc cu aceasta viata

dubla si cu aceasta dificultate de a fi liberi".

Evenimente similare, de oprire a unor proiectii de filme de catre grupuri de persoane anti-gay, au continuat in Romania si in anii ce au urmat, iar pentru Jebeleanu, crearea filmului a fost "un gest necesar, un gest politic, oarecum natural".

Dupa ce filmul a fost realizat, spune regizorul, una dintre proiectiile cele mai "emotionante si impresionante" a fost la cinematograful de la MTR, anul trecut, cand in sala au fost prezenti si oameni care au fost la proiectia intrerupta in 2013.

Anul trecut, Curtea Europeana a Drepturilor Omului (CEDO) a decis ca Romania a incalcat dreptul la nediscriminare, demnitate umana si intrunire pasnica a comunitatii LGBTI in cauza 'ACCEPT si altii impotriva Romaniei', care a avut ca obiect incidentele homofobe petrecute la Cinematograful din cadrul Muzeului Taranului Roman in 2013.

"Acum, intr-un eveniment de acest tip, politia si implicit jandarmeria ar trebui sa apere drepturile omului, sa apere spectatorii care sunt prezenti si sa nu lase ca acest gen de ura si de abuz sa se mai intample", adauga regizorul.

in privinta opiniilor celor care spun ca asemenea teme nu ar trebui sa existe in cinematografie, Jebeleanu alege sa nu le dea atentie: "Nu as face decat sa le promovez si nu imi doresc asta. Au existat reactii in online, in care am primit mesaje de ura pe pagina de Facebook a filmului".

Regizorul vorbeste despre nevoia de educatie si despre cea a drepturilor pentru minoritati, pentru o adevarata evolutie sociala.

"Nu ma tem, dar in acelasi timp nimic nu e sigur, pentru ca nu e castigat, in conditia in care in Romania nu exista niciun drept pentru persoanele LGBT, nu exista un parteneriat civil sau alta forma de uniune intre doua persoane de acelasi sex. Nu s-au intamplat niste lucruri majore care sa schimbe mentalitatea oamenilor cu privire la acest subiect", mai spune acesta.

"Camp de maci" are sapte nominalizari la Premiile Gopo 2022.

"Tata muta muntii", de Daniel Sandu - povestea unui parinte care merge "pana in panzele albe" pentru copilul sau

Din start, Daniel Sandu spune ca mare parte din povestea reala e in film. A descoperit-o din intamplare, la stirile din 2008 - 2009, care prezentau "ca un serial" incercarile de salvare a doi tineri pierduti in Bucegi, in timpul iernii.

in perioada 2012-2013 a inceput sa caute povesti romanesti, "daca se poate, reale, cu eroi sau de preferat anti-eroi". A citit carti, a citit istorie, a navigat pe Google si a cautat inclusiv povesti militare. "in cautarea asta, mi-am amintit brusc de acest personaj, de acel tata, care era atat de incapatanat incat el nu accepta 'nu se poate' si tot a luptat cat a putut", isi aminteste regizorul.

Pe baza informatiilor publice, a creat o "harta a evenimentelor", dar exista o problema - "lucrul se terminau rau, nu era happy-end".

Dupa o jumatate de an de cautare si discutii cu echipa filmului, realizatorii au ajuns la concluzia ca "in realitate, rareori se intampla happy-end-uri". "Daca vrem sa livram o felie de viata, sa fim

tributari povestii reale si nu unei formule comerciale de a impacheta lucrurile, cel mai bine pentru film este sa pastram frustrarea parintilor. Ei nu au gasit copiii atunci, oricat de mult au cautat", isi aminteste Sandu concluzia de la acel moment.

in realitate, tinerii decedati au fost gasiti la sapte luni distanta, de niste turisti in vara anului urmator, dupa ce s-a topit zapada. intai a fost gasita tanara si apoi prietenul sau.

Catalizatorul povestii, spune regizorul, a fost incapacitarea tatalui, care i-a amintit de propria familie si a rezonat cu personalitatea sa. "M-am incapacitat ca, dupa ce termin Seminarul, sa ma duc sa imi urmez visul asta de a face filme si am coborat in Bucuresti. in primul rand, mi-am cumparat o harta, ca nici nu stiam pe ce planeta sunt si unde e metroul si unde e cladirea unde trebuia sa dau examen", povesteste Daniel Sandu.

Chiar si in timpul productiei s-a lovit de "nu se poate" - nu se poate crea o avalansa pentru film, nu se poate aduce un elicopter pe crestele muntilor, dar, in final, aceste lucruri au fost realizate. Mai mult, pentru a respecta povestea reala, filmarile au avut loc exact pe traseul pe care s-au pierdut cei doi tineri.

inainte de prima zi de filmare, in locul care trebuia sa fie acoperit de zapada era un peisaj de primavara. "Eram ingroziti", isi aminteste el. Dar a doua zi a inceput ninsoarea. Pentru a suplimenta cantitatea de zapada pentru filmari, cei de la echipa de productie au gasit o solutie - zapada din parcarile centrelor comerciale din Brasov. "Cumparam zilnic doua camioane de zapada", precizeaza regizorul.

Daniel Sandu marturiseste ca initial a vrut sa vorbeasca cu familia tanarului disparut: "Pana la urma, Mungiu (Cristian Mungiu, producatorul filmului - n.r.) a avut limpezime a gandului si mi-a explicat ca e riscant sa desfacem niste rani in sufletul unor oameni ca sa ne documentam noi pentru un film". Asa ca documentarea s-a limitat la informatiile din spatiul public iar numele personajelor au fost schimbate.

Singurul semn legat de apropiatii tanarului a venit pe Instagram, cand a inceput campania de promovare a lungmetrajului. in acea perioada a citit un mesaj de la un tanar care l-a intrebat daca povestea din film are legatura cu cel care i-a fost cel mai bun prieten. "Am primit din nou un mesaj de la el ca a vazut filmul si ca i-a placut si ca imi multumeste in numele familiei. Asta e tot ce am primit ca feedback", spune Sandu.

Daca regreta ceva, marturiseste el, este faptul ca pandemia a dus la anulara ultimei zile de filmare, in care erau planificate scene cu elicopterul de cautare si coborari in rapel pe munte. "Ala e regretul meu vizavi de filmul asta. Acum, daca as putea, as face scena aia", afirma regizorul.

De altfel, el vorbeste si despre provocarile din cinematografie in perioada pandemiei. "ii felicit pe toti colegii mei din breasla care au reusit in ultimii doi ani sa-si realizeze filmele, sa-si lanseze filmele si sa-si distribuie filmele", spune Daniel Sandu.

"Tata muta muntii" are cinci nominalizari la Premiile Gopo 2022.

"Scara", de Vlad Paunescu - film inspirat de viata actorului Dragos Paslaru, care a ales sa se retraga la manastire, dupa ce a trait violentele Mineriei

Dragos Paslaru si Vlad Paunescu au trait impreuna primele proiecte in cinematografie: Paslaru ca actor si Paunescu in calitate de cameraman. Cu timpul au devenit prieteni atat de apropiati incat fiul fostului actor se numeste Vlad, povesteste regizorul.

Vlad Paunescu spune ca a fost atras de povestea prietenului sau "in primul rand, pentru ca sa renunti la o cariera atat de frumoasa de actor, pentru a pleca in lumea tacutilor, a celor care slujesc Biserica si o apropiere catre divinitate reprezinta, nu cred un sacrificiu, dar reprezinta o decizie grea".

"Si am cautat sa aflu in timp sau sa imi explic mie ce l-a determinat sa o faca", completeaza regizorul. Acestea au fost evenimentele care au determinat Revolutia, Piata Universitatii, Mineriada. Astfel, Vlad Paunescu spune ca prietenul sau, cel mai probabil a simtit, dupa aceste evenimente, ca "singurul bine pe care poate sa-l aduca semenilor lui este sa ia calea Bisericii".

O prima poveste pentru "Scara" a fost scrisa de coscenaristul Constantin Chelba, care a fost, de asemenea apropiat al lui Paslaru.

Ulterior, Vlad Paunescu s-a intalnit cu fostul actor, retras la Manastirea Patrunga. "Am adunat alte povesti care nu erau in scenariu, pe care Dragos le stia si placandu-i ideea, probabil, s-a simtit cumva dator sa mi le spuna, fara sa-mi impuna niciun fel de restrictii", a subliniat regizorul pentru AGERPRES.

El sustine ca i-a fost data libertatea de a fi singurul care poate sa discearna ce va intra in film.

Dupa ce a fost batut crunt la Mineriada din 1990, Dragos Paslaru a stat internat noua luni in spital, dintre care doua saptamani la reanimare. "A avut timp suficient cu el insusi sa isi puna intr-o ordine gandurile si trecutul pentru a decide ce are de facut", declara Paunescu.

in discutiile lor, adauga el, fostul actor nu a vorbit de suferintele adevarate, ci despre ceea ce l-a determinat sa ia calea Bisericii. La un moment dat, el a fost aruncat intr-o duba, spre a fi dus la morga. "Atunci cand au inchis usile dubei, a vazut o biserica si i-a multumit lui Dumnezeu ca a putut sa o vada si l-a rugat sa-i ofere sansa sa mai traiasca, lucru care s-a intamplat", povesteste Vlad Paunescu.

Pentru realizarea filmului, regizorul a accesat documente de arhiva cu filmarile spectacolului de teatru dupa "Fratii Karamazov".

"Am incercat sa ma apropii de ceea ce simteau la vremea respectiva", spune el, adaugand ca a incercat sa nu se abata foarte mult de la faptele reale. in ceea ce priveste viata artistilor in comunism, Paunescu isi aminteste: "Nu ne temeam de Securitatea care exista peste tot (...) faptul ca intrau cu bocancii in intimitatea noastra, asta ne deranja cel mai mult".

"Violenta poate sa te atace foarte mult sau poate sa te indarjeasca, in egala masura, spre a face ceva ca ea sa nu mai existe", vorbeste el despre evenimentele de dupa Revolutie.

Lungmetrajul "Scara" a fost vazut de fostul actor, acum calugar. "Sunt convins ca filmul i-a placut. Probabil si pozitia pe care o are acum nu ii permite sa vorbeasca foarte mult despre un adevar care exista sau ceea ce ar putea fi un adevar inventat. Eu nu cred ca m-am abatut mult de la adevarata poveste a lui Dragos si mi-am si dorit, mi-am impus sa raman in limitele a ceea ce a fost Dragos, subliniind partile pe care le-am considerat interesante si bune pentru poveste",

declara Vlad Paunescu.

Cu "Scara", marturiseste el, a vrut sa dea spectatorului tanar "informatiile cat mai corecte". "Filmul nu e facut pentru o persoana, chiar daca in interiorul lui este povestea unei persoane anume. Nu, filmul este facut pentru spectatori", arata regizorul.

Nu l-a stresat faptul ca filmul este bazat pe o poveste reala ci chiar spune ca, pentru el, a fost "o comoditate in plus", deoarece in "Scara" a regasit lumea in care si-a petrecut tineretea. "Am ramas in lumea pe care o iubesc, a actorilor, a regizorilor", spune Vlad Paunescu.

"Scara" are trei nominalizari la Premiile Gopo 2022.

Gala Gopo, evenimentul care celebreaza performantele creatorilor romani din domeniul cinematografiei, va avea loc in acest an pe 3 mai, la Teatrul National "I.L. Caragiale" din Bucuresti.

[stiripesurse](#)

ADRESA: <http://crct.ro/nzqf>